

Apologie
Deformatie of
Reformatie

Joannes H. Lindeboom

BUIJTEN & SCHIPPERHEIJN MOTIEF

INHOUD

I

Apologie

- 5—Deformatie
- 6—Het gaat om de zaak
- 6—Kerkelijke weg

Reformatie—20

Het gaat om de zaak—20

Openbare weg—20

Apologie

VII

II

Synodes en vrouwen

- 8—Gelijkwaardigheid en verschil
- 8—Vrouwen aan het roer?
- 9—Vrouwenkwestie

Vershil en gelijkwaardigheid—19

Mannen aan het roer?—18

Mannenkwestie—18

Synodes en mannen

VI

III

De orde in de schepping

- 10—Herstel van de scheppingsorde
- 10—Gaven van de Geest
- 11—Geen gezag over de man

Herstel van de ambtelijke orde—17

Gaven van de Geest—16

Geen gezag over de vrouw—16

De schepping in orde

V

IV

Een nieuw begin: Pinksteren

Prof. dr. K. Schilder over Pinksteren—12

De eerste Priscilla—13

Ware profetie—14

Titel: **Apologie, Deformatie of Reformatie**

Auteur: J.H. Lindeboom

Datum: April 2017

ISBN: 9789058819468

Imprint: Buijten & Schipperheijn Motief

© J.H. Lindeboom, 2017

AAN: DE SYNODE VAN DE GEREFORMEERDE KERKEN (VRIJGEMAAKT) TE MEPPEL
VAN: JOANNES HILARIUS LINDEBOOM
MET HARTELIJKE GROETEN IN DE HEER

I Apologie

// VII Apologie

Deformatie

Het onderwerp ‘vrouw in het ambt’ wordt als een lastig onderwerp ervaren. Het ligt – zo zeggen we dat – erg gevoelig. We zijn ook bang dat het de eenheid bedreigt: de eenheid binnen de kerken en de eenheid met zusterkerken.

Er zijn goede redenen om vrouwen niet toe te laten tot de ambten. Het eerste argument is dat van de invloed van de tijdgeest op onze opvattingen. Een sterk argument: veel voorstanders lijken breder onderlegd te zijn in de tijdgeest dan in de Schriften. Een ander belangrijk argument is onrust in de kerken. Onze kerken zijn tot op het bot verdeeld. Velen zijn van mening dat de oude gereformeerde paden worden verlaten. Ten slotte speelt ook de relatie met de zusterkerken in binnen- en buitenland. Die relaties worden op scherp gezet.

Mijn eerlijke vraag is dan ook: Is het ons dat allemaal waard?

Waar gaat het om? Laat ik het maar even scherp stellen: Deformatie of reformatie. Ik ben opgegroeid in een tijd waarin de hoogleraren in Kampen leiding gaven. Zij wezen de fronten aan en gingen ons voor in de strijd. De tijd van de duidelijke taal is voorbij, de fronten worden niet meer aangewezen en het kerkvolk loopt als een kudde verdwaalde schapen rond.

Wat is een kudde zonder herder? Ik zeg het maar meteen: ik ben er niet gerust op. Daarom ben ik zelf mijn zoektocht begonnen. Graag neem ik u mee om – ik blijf maar even in de metafoor – al zoekende mede leiding te geven aan een dolende kudde.

Het gaat om de zaak

Joannes Hilarius Lindeboom is mijn naam. Mocht u denken dat ik, gezien mijn achternaam, een afstammeling ben van het kloeke geslacht van voorvechters voor de emancipatie van de vrouw, dan moet ik u helaas teleurstellen. Ik heb dit onderwerp niet van huis uit meegekregen. Ik ben geboren in een ‘gewoon’ gezin in de Gereformeerde Kerken (vrijgemaakt).

Ik schrijf deze apologie anoniem. Als ik mijn echte naam zou gebruiken dan zou dat mogelijk kunnen afleiden van ‘de zaak’. Stelt u zich eens voor dat ik een vooraanstaande kerkelijke positie zou hebben, dan zou alle aandacht uitgaan naar de gevolgen van mijn stellingname voor de kerk en de kerkelijke besluitvorming. Mogelijk zouden mijn argumenten een zwaarder gewicht krijgen dan gewenst.

Of heel iets anders. Stelt u zich eens voor dat ik een vrouw zou zijn, dan zou dat invloed kunnen hebben op de manier waarop u mijn argumenten zou interpreteren en wege. Mogelijk zouden mijn argumenten – omdat ik geen hoofd maar hulpe ben – minder gewicht krijgen dan gewenst. Ook zou u dan kunnen zeggen: vraag het uw eigen man maar (1 Kor. 14:35). Maar wat als ik geen man heb? Of mijn man geen antwoord wil of kan geven?

U begrijpt het: het gaat mij om de zaak. Daarom heb ik me de afgelopen jaren stevig in de literatuur verdiept. Zo heb ik de boeken *Zij aan zij. Pleidooi voor een vrouwelijk ambt in de kerk* (Vuurbaak, 2006) van prof. dr. E.A. de Boer en *Dienende mannen en vrouwen in het huwelijk en in de kerk* (Woord en Wereld, 2010) van ds. J.J. Schreuder gelezen. Ook heb ik me door het boek *Zonen & dochters profeteren. Man, vrouw & kerk* (Boekencentrum, 2016) van ds. Folkers en anderen heen geworsteld. Daarnaast heb ik me de inhoud eigen gemaakt van de verschillende rapporten die aan de synode aangeboden zijn. U ziet: een degelijke gereformeerde aanpak.

Kerkelijke weg

Met schroom richt ik me tot u. De vragen rond man, vrouw en kerk gaan mij bijzonder aan het hart. En wel zo sterk dat ik de moed bijeen heb verzameld om u een open brief te schrijven. Eigenlijk was ik dat niet van plan. Het liefste had ik als kerklid gewoon een bezwaarschrift naar u gestuurd. Maar – ik heb advies gevraagd

aan een deskundige op het gebied van het kerkrecht – de kerkelijke weg blijkt voor mij afgesloten te zijn. Het probleem ligt in mijn man-zijn.

Het gebeurt niet vaak dat mannen in de kerkelijke weg bemoeilijkt worden door hun sekse. Vroeger zou dat nooit gebeurd zijn. De tijden veranderen: artikel 31 is ook al niet meer wat het geweest is. Toch heb ik begrip voor de nieuwe kerkorde: als je geen belanghebbende bent kun je je niet direct richten tot de synode. Ik heb – in mijn naïviteit – nog even gedacht dat ik wel belanghebbende zou zijn omdat het gaat over de toekomst van de kerk. Concreet: om mijn kinderen en kleinkinderen. Nog concreter: mijn dochters en kleindochters. Maar de eerder genoemde deskundige maakte korte metten met mijn gedachte.

